

Tríggjar høvuðsorsøkir

TÍ SKILJAST FÓLK

Tríggjar høvuðsorsøkir eru til, at fólk skiljast, men tað ber til at forða fyri hjúnaskilnaði, um fólk er tilvitað um at arbeiða við sær sjálvum og við parlagnum sum tey eru í, sigur Jógvan Zachariassen, pastorur í Lívdini, sum árliga vegleiðir eini 50 pørum við trupulleikum í parlagnum

ANNIKA KUNOY IM

Jógvan Zachariassen hevur passión fyri, at hjálpa pørum, sum hava trupulleikar í parlagnum. Hann greiðir frá, at hóast hann hvørki er sálarfrøðingur ella terapeutur, so tosar hann við minst 50 pør árliga, sum søkja ráðgeving og hjálp frá pastorinum í Lívdini. Hann ráðgevur frá teologiskum grundarlagi, stuðlað við skeiðum í samskipti og parterapi og við egnum royndum. Tølini fyri hjúnaskilnað vísa, at fleiri velja at fara frá hvørjum øðrum, og høvuðsorsøkirnar til tess heldur Jógvan vera trinnar.

Fyrsta orsøkin

Fyrsta orsøkin er trupulleikin við óviðgjørdari fortíð. Tað er tá fólk finna saman í parlaga uttan at hava arbeitt við sær sjálvum, og taka við sær "skrellið" frá fortíðini, greiðir Jógvan Zachariassen frá.

– Skrellið, sum ein hevur við í eitt forhold, kann vera heilt frá barnaárunum. Tá eitt menniskja hevur so nógv óviðgjørt frá fortíðini, so leiðir tað ofta til, at viðkomandi ikki vil lata seg upp kensluliga fyri maka sínum. Tað er ofta ein trupulleiki, tá annar hjúnafelagin ikki sleppur tætt inn at hinum kensluliga. Makin verður frustreraður og orkar til endans ikki meir, sigur Jógvan Zachariassen.

– Ofta er orsøkin til, at ein ikki vil loyva hjúnafelaga sínum nær kensluliga, at man skammast.

Ein persónur, sum skammast vil altíð goyma seg. Tá annar so pressar uppá fyri at koma nærri kensluliga, so verður hin óður og kennir seg ákærdan. Tá er tað ikki hjúnafelagin men óviðgjørdar kenslur, sum eru trupulleikin, sigur hann.

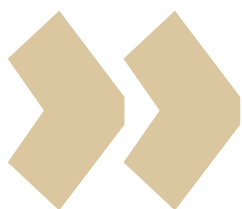
Eitt dømi um hetta er, at foreldrin hava niðurgjørt ein sum barn. Um so hjúnafelagin nevni, at eitthvørt man ger er keðiligt, so koma kenslurnar frá barnaárunum upp aftur, og man fer í verjustøðu, greiðir hann frá.

– Eg brúki nógv tíð uppá fortíðina hjá fólki, sum eg tosi við, fyri at finna rótina til trupulleikarnar, sum koma upp aftur, sigur Jógvan Zachariassen ávarsamur.

Hann greiðir frá, at tá ið fólk búa saman so verður forholdið teirra millum skjótt intimt, og hjúnafelagin verður ein spegil, sum fer at spegla eins veikleikar og man sær, hvussu ein sjálvur reagerar í kroystum støðum. Tey sum ikki dáma seg sjálvan vilja ikki síggja seg sjálvan, og sleppa sær síðani av við spegilin.

Hann leggur afturat, at tingini, sum spøkja frá fortíðini eisini kunnu vera sokallaði smáting, og tekur sum dømi eina kvinnu, sum hann nýliga hevur tosað við.

– Ein kvinna var inni hjá mær, sum var komin har til, at hon kláraði ikki meir. Hon føldi seg hvørki sædda ella virda av manni sínum. Meðan vit tosa, sigur hon, at tá hon var fimm ára gomul, hevði hon fingið ein nýggjan kjóla, og leyp inn har pápi hennara

Tey sum ikki dáma seg sjálvan vilja ikki síggja seg sjálvan, og sleppa sær síðani av við spegilin«

sæt og las. Hon snúrar runt fyri honum og vísir honum kjólan. Hann kveistraði hana burtur, tí hann hevði ikki tíð júst tá. Tað vaks til eina beiska rót hjá henni, og hon kendi, at hon ikki var nóg góð til at verða sædd av nøkrum. Sum árinu gingu vaks hendan kenslan hjá henni, sigur hann.

Onnur orsøkin

Onnur orsøkin til, at pør fara hvør til sítt, sigur Jógvan Zachariassen vera, at tey ikki halga seg til hjúnabandið ella parlagið. Hjúnabandið er livandi og kann samanberast við ein urtagarð, sum krevur arbeiði fyri at verða vakur.

– Pør hava ofta órelistiskar væntanir um, at forholdið verð-

ur gott, tí tey eru góð hvørt við annað. Tá er grundgevingin fyri skilnað ofta hon, at parið er vaksið frá hvørjum øðrum. Tað er ofta, tí tey hava forsømt hvørt annað í teimum smáu tingunum í gerandisdegnum, sigur hann.

Bæði maður og kona mugu arbeiða við hjúnabandinum, vísa áhuga og læra hvussu hin hjúnafelagin hugsar, so tey ikki verða líkasæl.

– Hetta merkir eisini, at ein má arbeiða við tí, sum er í speglinum. Byrjar man at forsøma hvønn annan, so er møguleiki fyri, at man vaksur frá hvørjum øðrum, og man verður fremmandur í egnum húsi, sigur hann.

Triðja orsøkin

Triðja orsøkin til hjúnaskilnað er ótrúskapur. Tá annar hevur verið ótrúgvur er tað ógvuliga trupult at bjarga hjúnabandinum, greiðir hann frá.

– Ótrúskapur kemur ikki knappliga, men er ein long prosess av kensluligum deyða, og grundin til, at ótrúskapur er nummar trý á listanum er, at hann er eitt úrslit av nummar eitt og tvey, sigur hann.

– Tá hjúnafelagin ikki vísir áhuga, so kennir man seg óuppi-bornan og saknar okkurt annað, leggur Jógvan Zachariassen afturat.

Avbjóðingar eftir skilnaðin

Avbjóðingarnar, ið fylgja einum hjúnaskilnaði, eru nógv. Ein avbjóðing er tann materiella,

